

Succesverhaal van Afsun Arzaghi:

Via familie leerde ze haar man kennen, die toen al 9 jaar in Nederland woonde. Gelukkig is ze niet. Ze mist haar familie. Toen haar moeder onlangs hier was, had ze haar 6 jaar niet gezien. Toch zit ze bepaald niet bij de pakken neer. In Iran heeft ze in de praktijk geleerd over het werken in een apotheek. Haar droom: in Nederland werken als laborant bloedafname.

Even voorstellen

“Ik ben Afsun Arzaghi, ben 46 jaar oud en kom uit Iran. Daar ging ik, direct na de middelbare school, werken in een kleine 24-uurs kliniek waar alle zorg was samengevoegd: tandartsen, een apotheek, alle artsen en eerste hulp. Ik deed een cursus EHBO, heb receptiewerk gedaan en ben tandarts- en doktersassistente geweest. Toen ben ik 4 jaar als apothekersassistente verder gegaan. Dat wilde ik graag worden. Ik leerde alle medicijnen kennen en volgde een cursus.”

Getrouwd

“Ik leerde via familie mijn man kennen, die toen al 9 jaar in Nederland woonde. We zijn getrouwd en na een jaar ben ik naar Nederland gekomen. Ik woon hier nu 16 jaar. Ik kwam dus niet als vluchteling. Mijn man komt ook uit Iran.”

Werk vinden

“We hebben al bijna 4 jaar een bijstandsuitkering. Mijn man is helaas werkloos geworden. Vorig jaar verwees de gemeente mij naar de Participatiefabriek om het traject te gaan volgen om werk te vinden. Ik heb een gesprek gehad met de projectleider van de Participatiefabriek en iemand van de gemeente. Ik vertelde dat ik geen opleiding en betaalde baan heb gehad. Alleen vrijwilligerswerk. Dat doe ik nog steeds.”

Hoe?

“Ik wil graag werken, maar hoe vind ik dat zonder opleiding? Ik kan werken, bijvoorbeeld bij een apotheek, maar hiervoor heb ik een diploma nodig en dat heb ik niet. Ander soort werk kan ook. Ik heb een paar keer gesolliciteerd in een winkel. Maar ze nemen heel jonge mensen aan en niet van mijn leeftijd. Daarom is het tot nu toe niet gelukt.”

Opleiding

“Gelukkig mag ik, als alles goed gaat, met een opleiding beginnen. Er is een afspraak gemaakt om met het ROC te praten. Ik dacht eerst apothekersassistente te worden, maar dat is niet gelukt omdat de opleiding 4 jaar duurt en heel pittig is. Mijn droom is bloed afnemen. Ik wil laborant bloedafname worden. Maar dan moet ik beginnen als doktersassistente.”

Zorg

“Ik heb altijd in de zorg gezeten en doe dat nog steeds, drie dagen per week, als vrijwilliger. 1 dag geef ik bejaarden handmassage, 1 dag help ik bejaarden met eten en een andere dag praat ik met Iranese bejaarden; zij spreken geen Nederlands of zijn helemaal alleen. Dit is erg leuk om te doen. Ik heb vroeger bijna 4 jaar met kinderen gewerkt als overblijfmee-werkster. Dat was ook leuk, maar ik wil graag in de zorg werken.”

Niet gelukkig

“Ik kan niet zeggen dat ik gelukkig ben. Ik leef heel ver van mijn familie. Mijn moeder was hier, ik had haar 6 jaar niet gezien. Het was heel emotioneel. Ik heb hier geen familie behalve die van mijn man. Ik ben hier en heb alle mogelijkheden, maar door het gemis van mijn land en mijn familie kan ik niet zeggen dat ik erg gelukkig ben, nee.”

Vertrouwen

“Wat moet ik nog meer vertellen? Ik was en ben actief, maar nu zet ik door wat ik graag wil: werken en een opleiding volgen. Ik heb veel vertrouwen in de Participatiefabriek gekregen. Ik heb ook hulp gekregen om de taal te verbeteren, dat is ook goed. Ik hoop dat het in 2017 helemaal goed komt met ons gezin.” Mijn motto is doorzetten en blijf leren!”

